

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน
แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการวิสาหกิจ” ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริม
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” ให้หมายความรวมถึง
วิสาหกิจที่ไม่เคยมีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินมาก่อน และจำกัดวงเงินสินเชื่อไว้ไม่เกินห้าร้อยล้านบาท
ต่อราย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๓) กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยผ่อนปรนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นกรณีพิเศษ
อันส่งผลให้วิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ทุกรายสามารถเข้าถึง
แหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำได้โดยง่าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

(๔) กำหนดเงื่อนไขการให้กู้ยืมเงินของสถาบันการเงินครอบคลุมถึงการให้สินเชื่อกับวิสาหกิจ
รายใหม่และวิสาหกิจที่ยังไม่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินมาก่อน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง)

(๕) ขยายระยะเวลาการชำระคืนเงินที่กู้พร้อมดอกเบี้ย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

เหตุผล

การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ได้ส่งผลกระทบในวงกว้าง และมีแนวโน้ม
รุนแรงมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีมาตรการในการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจอย่างเร่งด่วน
เพื่อป้องกันมิให้ภาคธุรกิจที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ
เกิดภาวะการขาดสภาพคล่องหรือผิดนัดชำระหนี้และอาจส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและการทำหน้าที่ด้าน
สินเชื่อของสถาบันการเงินได้ แต่อย่างไรก็ตาม ผลกระทบที่เกิดขึ้นจะต้องใช้ระยะเวลานานในการฟื้นตัว
ทางด้านเศรษฐกิจ และมาตรการที่ออกมานั้นมุ่งช่วยเหลือเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการ
ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินและมีคุณสมบัติที่สามารถเข้าถึง
แหล่งเงินทุนได้อยู่แล้ว ซึ่งยังไม่ครอบคลุมถึงผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติด
เชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือผู้ประกอบการวิสาหกิจรายใหม่ที่ยังไม่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินและประสบกับ
ปัญหาไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ

ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการวิสาหกิจ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ประกอบการวิสาหกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” หมายความว่า วิสาหกิจที่ไม่มีวงเงินหรือที่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินแต่ละแห่งรวมกันไม่เกินห้าร้อยล้านบาท และไม่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มธุรกิจที่มีลักษณะตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องคำนึงถึงความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำตามพระราชกำหนดนี้ได้เป็นกรณีพิเศษ และต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างภาระโดยไม่จำเป็นในการยื่นคำขอ หรือกำหนดให้ผู้เกี่ยวข้องต้องขออนุญาตใด ๆ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ การให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจตามมาตรา ๘ สถาบันการเงินต้องดำเนินการตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) วงเงินที่ให้ออกยืมต้องเป็นการให้สินเชื่อเพิ่มเติมจากยอดหนี้เดิมไม่เกินร้อยละยี่สิบของยอดหนี้คงค้าง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ไม่รวมถึงยอดหนี้คงค้างของวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ วงเงินสินเชื่อรายย่อยเพื่อการประกอบอาชีพภายใต้การกำกับ และวงเงินสินเชื่อบัตรเครดิต ทั้งนี้ วงเงินที่ให้ออกยืมดังกล่าวต้องไม่มีผลกระทบต่อวงเงินสินเชื่อที่มีอยู่เดิม

(๒) วิสาหกิจที่ไม่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินหรือเคยมีสินเชื่อมาก่อน ให้พิจารณาวงเงินสินเชื่อตามเงื่อนไขเดิมแต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของวงเงินสินเชื่อที่จะได้รับ

(๓) คิดอัตราดอกเบี้ยในส่วนสินเชื่อเพิ่มเติมตาม (๑) หรือสินเชื่อรายใหม่ตาม (๒) สำหรับระยะเวลาสองปีแรกในอัตราไม่เกินร้อยละสองต่อปี โดยไม่เรียกเก็บดอกเบี้ยจากผู้กู้เป็นระยะเวลาหกเดือนแรก นับแต่วันที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจได้รับสินเชื่อเพิ่มเติม”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้สถาบันการเงินชำระคืนเงินที่ได้กู้ยืมตามพระราชกำหนดนี้พร้อมดอกเบี้ยแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับเงินกู้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ พ.ศ. ประกอบด้วย ๗ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. มาตรา ๑ ว่าด้วยชื่อพระราชบัญญัติ

๒. มาตรา ๒ ว่าด้วยวันบังคับใช้พระราชบัญญัติ

๓. มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการวิสาหกิจ”

โดยกำหนดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากปัจจุบันสถาบันการเงินต่างก็ใช้บทนิยามที่ตนเองกำหนดไว้ จึงทำให้เกิดความสับสน

๔. มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม”

การกำหนดวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินแต่ละแห่งไม่เกินห้าร้อยล้านบาท อาจเกิดกรณี ที่ผู้กู้มีวงเงินสินเชื่ออยู่ในสถาบันการเงินหลายแห่งก็จะสามารถกู้เพิ่มเติมจากสถาบันการเงินได้หลายแห่ง อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจบางราย จึงกำหนดวงเงินสินเชื่อเพียงไม่เกินห้าร้อยล้านบาท ต่อรายและกำหนดคุณสมบัติให้ครอบคลุมถึงวิสาหกิจที่ไม่เคยมีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินมาก่อนด้วย

๕. มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม

โดยกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยผ่อนปรนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นกรณีพิเศษ ซึ่งจะช่วยให้วิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ สามารถเข้าถึงแหล่ง เงินทุนที่มีต้นทุนต่ำได้โดยง่าย

๖. มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง

โดยกำหนดเงื่อนไขการให้กู้ยืมเงินของสถาบันการเงินครอบคลุมถึงการให้สินเชื่อกับวิสาหกิจ ที่ยังไม่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินมาก่อนด้วย

๗. มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐

โดยกำหนดให้ขยายระยะเวลาการชำระคืนเงินที่กู้ยืมพร้อมดอกเบี้ยแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย จากกำหนดภายในสองปี เป็นภายในห้าปี นับแต่วันที่ได้รับเงินกู้ เนื่องจากผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ นั้น มีความรุนแรงและยังไม่สามารถคาดการณ์วันสิ้นสุดได้ ทำให้การฟื้นตัวทางด้าน เศรษฐกิจต้องใช้ระยะเวลานาน